

РЕШЕНИЕ

№ 1419

гр. София, 01.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в
публично заседание на 07.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **11540** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

В депозирана по реда на чл. 152 АПК на 14.11.2012 г. жалба [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез управителя П. Ч. заявява недоволство от заповед рег. № з 6203/ 31.10.2012 г., издадена от директора на Дирекция „Национална полиция” - МВР, с която е отнет лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 74/ 30.04.2004 г. по чл. 5, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Закона за частната охранителна дейност за територията на цялата страна.

С жалбата са въведени оплаквания незаконосъобразност на акта като издаден в противоречие с чл. 21, ал. 1, б. „в” вр. чл. 5, ал. 1, т. 2 ЗЧОД. Подателят ѝ не оспорва, че на 17.12.2008 г. между А. СИГУРНОСТ О. и А. СИГУРНОСТ клон В. е сключен договор с предмет включване на централизиран дистанционен контрол в обекта на възложителя сигнално известителна техника и да осъществява мониторинг и реагиране със свои сили и средства при подаден алармен сигнал от обекта, прекратен по съгласие на страните по него считано от 21.12.2011 г. Договор със същия предмет е сключен и на 31.08.2012 г. с възложител А. СИГУРНОСТ О. клон В. и А. СИГУРНОСТ О.. Поддържа, че клонът има относителна самостоятелност и може да създава облигационни отношения от името и за сметка на дружеството. Той не е правен субект и е част от търговското предприятие, но в отношенията с трети лица клонът има самостоятелно управление и представителство. В доктрината се приема, че всяка търговска сделка, сключена от управителя на клона, дори извън предмета на неговата дейност, е действителна, стига да е в рамките на неговата представителна

власт. Договарянето сам със себе си е извън представителната власт на управителя във вреда на представлявания и не може да произведе действие по отношение на дружеството в полза носителя на лиценз – арг. чл. 40 ЗЗД.

В съдебно заседание [фирма] се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата по обстойно изложените съображения. Представа и писмено становище, според което оспореният акт се основава на предположения. Данните в преписката не установяват по безспорен начин извършването на самоохрана – констатациите на проверяващите за изображенията на мониторите на помещенията, ползвани от клона за офис, показват, че мястото на осъществяване предмета на дейност на дружеството се намира на посочения адрес, където служители наблюдават обекти, с които има сключени договори за охрана.

Ответникът – директорът на Главна дирекция „Национална полиция”, чрез представител по пълномощие, е на становище за неоснователност на жалбата. Поддържа, че действително чл. 11, ал. 2 ЗЧОД изисква самоохраната на имуществото на юридически лица да се осъществява от служители, обособени в самостоятелно структурно звено, но същевременно извършването на самоохрана от служители на юридическото лице, които не са обособени в съответно звено не е предвидено като самостоятелен вид дейност в ЗЧОД. Поради това не съответства на закона тълкуване, според което фактическото осъществяване на самоохрана без структурирано за целта звено не съставлява нарушение на чл. 21, ал. 1 т. 1 б. „в” ЗЧОД. Нормите на чл. 5, ал. 1, т. 5 и чл. 4, ал. 1 от ЗЧОД са пределно ясни - извършването на самоохрана на имуществото на търговци или юридически лица е възможно само след получаване на лиценз - обстоятелството, че не се спазено условието по чл. 11 ЗЧОД не означава, че дейността може да се осъществява без издаден лиценз. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна се установява:

Дружеството – жалбоподател е титуляр на лиценз № 74/ 30.04.2004 г. за осъществяване на лична охрана на физически лица, охрана на имущество на физически и юридически лица и охрана на мероприятия – по чл. 5, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗЧОД и на лиценз № 171/ 20.02.2006 г. за охрана на ценни пратки и товари – дейност по чл. 5, ал. 1, т. 4 от закона.

Цялостна проверка на водената и съхранявана документация в офисите и клоновете на [фирма] е възложена със заповед № з 4537/ 31.08.2012 г. /изменена в частта си относно срока за приключване с разпореждане от 01.10.2012 г. /, издадена от комисар К. Д., оправомощен със заповед № з 4135/2012 г. на директора на ГД „Национална полиция”. За резултатите ѝ е съставена справка на 31.10.2012 г., сред констатациите по която са и следните:

В клона на дружеството в [населено място] на адреса, където се осъществява цитираното занятие - [улица] е констатирано осъществяване на самоохрана на практика. Членовете на комисията наблюдавали мониторите за видеонаблюдение на помещенията, ползвани от клона за офис, осъществявано от служител на дружеството, който изпълнявал задълженията си като оператор по С. в изградена и функционираща в офиса и дежурна част за приемане на алармени сигнали от обектите, охранявани чрез С.. Констатирано е, че такъв вид наблюдение се осъществява 24 часа в денонощието и в случай на нерегламентирано проникване или нападение над обекта операторът по С. уведомява автопатрулните сили, които реагират в защита на имуществото в офиса. Както операторите по С., така и екипите на автопатрулите, са

служители на [фирма], клон В. и изпълняват дейността си със задължението да бъде опазено имуществото на А. СИГУРНОСТ О. клон В..

Приложен е списък на охраняваните към момента на проверката обекти на С. по местонахождение, възложител, номер и дата на сключване на договора и дата на фактическо поемане на обекта, под № 60 в който фигурира офис на А. СИГУРНОСТ на [улица] договор № 251/ 31.08.2012г. и датата на поемане на обекта; В списък на предходни договори за охрана е и офиса на А. СИГУРНОСТ О. на [улица] по силата на договор № 119/ 17.12.2008 г., прекратен със споразумение от 21.12.2011 г.

На 03.10.2012 г. до жалбоподателя е отправено съобщение за започване на производство по отнемане на лиценз за извършване на частна охранителна дейност поради констатираното осъществяване на такава по смисъла на чл. 5, ал. 1, т. 5 ЗЧОД самоохрана на имуществото на дружеството А. СИГУРНОСТ О. чрез клон в [населено място], за каквато дейност търговецът няма лиценз. Управителят е поканен да се запознае с административната преписка в 7 – дневен срок.

На 31.10.2012 г. членовете на комисията, определена със заповед № з 4537/ 29.08.2012 г. съставили предложения да бъдат отнети лицензите за извършване на частна охранителна дейност по чл. 5, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗЧОД № 74/ 30.04.2004 г. и за извършване на Ч. охрана на ценни пратки и товари № 771/ 20.02.2006 г.

Видно от съдържанието на оспорения акт, предложението е възприето от органа. Заповедта е съобщена на адресата си на датата на издаването ѝ и оспорена пред АССГ преди да е изтекъл срокът по чл. 149, ал. 1 АПК.

При установените по делото факти съдът приема от правна страна следното:

Обществените отношения, свързани с частната охранителна дейност, нейното административно регулиране и контрол са уредени в ЗЧОД – чл. 1 от цит. нормативен акт. Контролът върху дейностите по закона се извършва от държавни служители от МВР - от Главна дирекция "Национална полиция" и областните дирекции на Министерството на вътрешните работи, определени със заповед. Разпоредбата е в сила от 01.07.2012 г., следователно преди да бъде издадена заповед № 4537/ 29.08.2012 г. на заместващ директора на Главна дирекция „Национална полиция” – МВР.

Актът е издаден от компетентен по материя орган – чл. 14 от ЗЧОД. Изготвен е в предвидената от закона форма съгласно чл.59 от АПК, съдържа необходимите и посочени в ал. 2 реквизити.

Не се констатира нарушение на съществени процесуални норми – заповедта, с която е разпоредена проверката, е съобщена на дружеството, то е уведомено за началото на производството по отнемане на лиценза – предявени са констатациите и изводите на контролния орган, осигурена е възможност да се ангажират становище и доказателства.

Принципът, установен в чл. 4, ал. 1 ЗЧОД е, че частна охранителна дейност се извършва само след получаване на лиценз или регистрация по реда на закона. Видовете частна охранителна дейност, подлежащи на лицензиране, са дадени в чл. 5, ал.1 ЗЧОД – не се спори, че жалбоподателят е титуляр за дейностите лична охрана на физически лица, охрана на имущество на физически лица, охрана на мероприятия, охрана на ценни пратки. [фирма] не притежава лиценз за дейността по чл. 5, ал. 1, т. 5 ЗЧОД – самоохрана на имуществото си. Спорът по делото е установява ли се от данните в преписката да е извършвана именно такава дейност в рамките на клон на дружеството в [населено място].

По дефиницията на чл. 11, ал. 1 ЗЧОД самоохраната на имущество на търговец или юридическо лице е дейност, осъществявана от служители на търговеца или юридическото лице, обособени в самостоятелно структурно звено за охрана. Ал. 2 определя, че звената за самоохрана не могат да бъдат използвани под каквато и да е форма за охрана на лица, обекти и имущества, освен посочените в ал. 1.

Бе посочено, че справката с резултатите от проверката съдържа констатации на участвалите в нея служители, възприели непосредствено обстоятелството, че е създадена дежурна част с оператори по С., която приема алармени сигнали от всички обекти, охранявани чрез С.. Това означава, че служителите, които охраняват чрез С. офиса /на А. СИГУРНОСТ О. клон В./, не са натоварени само с тази работа, а извършват цялостната дейност по охрана на всички обекти, с които са сключени договори с А. СИГУРНОСТ О. клон В.. Същото се отнася и за автопатрулите, задължени да реагират при подаден за целта сигнал. От съдържанието на справката става ясно, че служителите по охраната на офиса, ползван от клона, са същите служители, които едновременно с охраната на офиса извършват охраната на лица, обекти и имущества на клиенти на охранителната фирма. Структурно обособяване на звено за самоохрана по смисъла на чл. 11, ал. 1 не е констатирано. За да се приеме, че се извършва този вид дейност е необходимо да се докаже, че тя се осъществява от служители на търговеца или юридическото лице, обособени в самостоятелно структурно звено за охрана. Такива данни и доказателства по делото не са представени, а доказателствената тежест е на административния орган по силата на чл. 170, ал. 1 от АПК. Напротив, от справка рег. № У-67513 от 31.10.2012г. по описа на ГД „НП” се установява, че служителите в клона на [фирма] [населено място] са структурирани по изпълнявани функции, а не по обекти, които охраняват. Обособена е дежурна част с оператори по С., които охраняват всички обекти, има атопатрули, които също охраняват всички обекти. Самостоятелно звено за самоохрана не е обособено. Не е изпълнено и изискването на чл. 11, ал. 2 от ЗЧОД, за да се приеме, че се осъществява самоохрана по смисъла на чл. 5, ал.1, т. 5 от ЗЧОД. Това е изискването звената за самоохрана да не бъдат използвани под каквато и да е форма за охрана на лица, обекти и имущества, освен собственото имущество. В случая напротив, служителите от клона са с функции основно да охраняват други лица, обекти и имущества. Едновременно с тези функции служителите охраняват и офиса на клона на дружеството в [населено място].

По изложените съображения съдът приема, че не е доказано извършване на подлежаща на лицензиране дейност „самоохрана на имущество на търговци или юридически лица”, а оттук – на предпоставката на чл.21, ал. 1, т. 1 , б. „в”, предл. 1 от ЗЧОД за отнемане на издадения лиценз с предмет „лична охрана на физически лица; охрана на имуществото на физически или юридически лица и за охрана на мероприятия” за територията на цялата страна на жалбоподателя.

Заповед рег. № 3-6203 от 31.10.2012г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция” – МВР противоречи на материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК.

При този изход на делото и при своевременно заявеното искане на жалбоподателя се следват разноски. Такива от страна на [фирма] са понесени в размер на 50 лв държавна такса по жалбата. Според договор за правна защита и съдействие, сключен между оспорвания и адв. Драгия Д. на 01.02.2013 г. от дружеството е поето задължение да се заплати на пълномощника 500 лв. При липсата на данни

задължението да е изпълнено разноси на [фирма] се присъждат в доказан по делото размер – 50 лв.

Мотивиран така и на основание чл. 172, ал. 2, пр. второ от АПК, Административен съд София – град, 15-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] заповед рег. № з 6203/ 31.10.2012 г., издадена от директора на Дирекция „Национална полиция” - МВР, с която е отнет лиценз за извършване на частна охранителна дейност № 74/ 30.04.2004 г. по чл. 5, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от Закона за частната охранителна дейност за територията на цялата страна.

ОСЪЖДА Дирекция „Национална полиция” – МВР да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата 50 /петдесет/ лева разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните по делото.

СЪДИЯ: